

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1463/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Благојевић, адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације као правног следбеника Агенције за приватизацију и Републике Србије, које заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 551/22 од 29.06.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против става првог и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 551/22 од 29.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против става првог и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 551/22 од 29.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 388/15 од 06.10.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезани су тужени Компанија „International CG“ ДП Београд, Компанија „Genralexport“ ДП Београд и Агенција за приватизацију Републике Србије да тужиоцима солидарно исплати износе у вредностима и са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године као дана доспелости до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као у садржају овог става изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужена Република Србија да им солидарно исплати износ из става другог изреке са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године до коначне исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом

трећим изреке, обавезани су тужени Компанија „International CG“ ДП Београд, Компанија „Genralexport“ ДП Београд и Агенција за приватизацију Републике Србије да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 889.910,00 динара са законском затезном каматом од 06.10.2015. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 82.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 551/22 од 29.06.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, а жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 388/15 од 06.10.2015. године у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужилаца у односу на четворотужену Републику Србију и потврђено решење о трошковима садржано у ставу четвртог изреке којим су обавезани тужиоци да туженој Републици Србији солидарно накнаде трошкове поступка, а жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације (као правног следбеника Агенције за приватизацију) за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против ставова првог и четвртог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, сходно члану 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као о изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног суда у овом случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, имајући у виду да је о оваквој чињеничноправној ситуацији став изражен у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/16 од 31.01.2018. године, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинскоправним споровима – према вредности предмета спора побијаног дела, пошто се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа када је ревизија увек дозвољена по члану 441. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.12.2010. године, од стране више тужилаца, који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, у којој ситуацији се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије, сагласно члану 403. став 3. ЗПП, одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно. Вредност побијаног дела другостепене пресуде, као највећи појединачно усвојени захтев једног од тужилаца је 7.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтеви односе на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић